„„Kuule armas sõber S.! — wastas Mart — „„meie olime enne sõbrad ja armastasime teine teist. Mis aga pärast meie wahel sündis, see olgu kõik äraunustud ja wõlakirjast maha kustutud. Ma teadsin, et sina koolmeistri õunte waras olid, aga et su lesk ema nii raskeste haige oli ja kui ta seda oleks kuulda saanud, et ta ainus laps waras on ja niiid koolist minema kihutakse, ma ütlen ta oleks ennast surnuks ehmatand. Kõige enam su haige ema pärast wõtsin ma süi oma peale ja ütlesin koolmeistrile, et see minu süi on.““

Wallatu S. istus ja kuulas sõna lausumata. Mart aga ütles edasi: „„Armas sõber! sa oled wäga sandi tee peale sattunud ja igawene hukatus on s'u palk, seepärast palun ma sind, et ole nii hea ja põra ümber; tõtta ja päästa oma hinge. Küll ükskord seda südamest kahetsed ja iseäranis, siis, kui s'u süda ükskord surma hädas löhkeb ja sa kartuse ja wäristusega oma tegude peale tagasi waatad. Kas sa ei tea, et wast tunaeile koolmeistrile üles-ütlesid: „Mis ütleb Jumal kõigist neist sinatsist

käskudest, kus ka ühes ette tuli: Tema ütleb ja ähwardab neid kõiki nuhelda, kes need sinatsed käsud üleastuwad; seepärast peame meie Tema wiha kartma ja mitte nende sinaste käskude wastu tegema.“ — Su isa hingab jo maa põues, kas sa tahad oma ema ka enne aegu hauda wiia ja seega wiiendama käsu wastu pattu teha? Jah, ja siis sa saad hoopis ilma holeks. Seie maale maksis mõisa preili sinu ette kooliraha, aga kui ta seda teada saaks, et sina waras oled, ei ta siis enam sinust palju hooliks ega ka sinu ette kooliraha ei maksaks ning sinu ajalik õn oleks rikutud. Jumal annab küll kõigile kurjade inimestele igapäise leiwa, aga —!““

Wallatu S. nägu läks kurwaks! ta silmadest kukkusid suured herne sarnatsed nutu pisarad ja ohkas südame põhjast oma kurja tegu kahetsedes. Jah niiid oli ta ümberpöörmise tund tulud; paha waim läks t'ast wälja ja Jumala ingel wõttes t'a südames aset. Eht ühe sõnaga: kõik wana oli otsa saand ja kõik oli uueks saand. Ka pidi ta süda weel parema sulatamise paunu peal puhastud saama,